

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ: Λόγια “σπαθιά” για την Αγία Σοφιά

/ [Αγία Σοφία](#)

Λόγοι ανδρείοι, λόγοι δίκαιοι, λόγοι συγκινητικοί. Λόγοι “σπαθιά” εκ μέρους του συνόλου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως αυτοί καταγράφηκαν κατά τα τελευταία 24ωρα της ασεβούς μετατροπής της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως σε τζαμί και της πραγματοποίησης της πρώτης μουσουλμανικής προσευχής εντός του περίλαμπρου ιερού ναού της Ορθοδοξίας και του παγκοσμίου πολιτισμού εν γένει.

Η καρδιά δεν αντέχει. Το άδικο βοά. Ο χρόνος θα περνάει με το παράπονο της δικαίωσης, και, όπως όλα δείχνουν, οι Ιεράρχες της Εκκλησίας της Ελλάδος στέκονται καλά, διότι, κατά την παρούσα ιστορική συγκυρία, αρθρώνουν λόγο που είναι κοφτερός, συνάμα περιεκτικός, ομιλούμενος ελληνορθόδοξα και του ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ. Για την Πόλη, θα έρθει ο καιρός. Ήρθε ο καιρός και για τους Ιεράρχες μας!

ΕΤΣΙ, ΤΟΥΡΚΕ, ΠΡΟΣΚΥΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ!

Την Παρασκευή 24 Ιουλίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας τελέστηκε η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου της Υπεραγίας Θεοτόκου χοροστατούντος και ομιλούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Σε μία στιγμή εξαιρετικά κρίσιμη για την πατρίδα και το έθνος μας, σε μία στιγμή που η απόφαση για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, μία απόφαση με την οποία βεβηλώνεται όχι μόνο το ιερό σύμβολο της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού αλλά και ένα μνημείο του παγκόσμιου πολιτισμού, κλήρος και λαός κατέφυγε στην Παναγία Μητέρα μας, την υπέρμαχο Στρατηγό του Γένους μας, όπως το έκαναν πάντοτε οι πατέρες μας επικαλούμενοι σε κάθε δύσκολη ώρα, σε κάθε πολιορκία της Κωνσταντινουπόλεως, τη χάρη και τη βοήθεια της.

«Έτσι, Τούρ-κε, προσκύνα μέσα στην Αγιά-Σοφιά, στον ναό της Ορ-θο-δοξίας! Τόσο αμόρφωτος είσαι που δεν σέβεσαι και τον δικό σου Θεό. Και αυτή είναι η διαφορά μας. Έλληνας σε τζαμί δεν θα προ-σκυ-νούσε ούτε με τη βία. Θα έβρισκε τρόπο να αυτοκτονήσει» είπε ο Σεβασμιώτατος Βεροίας εντός των πλαισίων του πύρινου κηρύγματός του. «Ευχαριστούμε Ερντογάν που έδει-ξες παγκοσμίως ποια είναι η

δύναμη της Αγιά-Σοφιάς, της Ορ-θο-δοξίας, του Χριστιανισμού».

«Και εάν εκείνοι απόψε θριαμβευ-τες θα κραυγάζουν ότι ο Θεός τους είναι μεγάλος, εμείς γνωρίζουμε και πιστεύουμε και ομολογούμε ότι κανένας Θεός δεν είναι «ως ο Θεός ημών, ο ποιων θαυμάσια με-γα-λα μόνον», και γνωρίζει την αδι-κία και τη βεβήλωση που γίνε-ται και ακούει την προσευχή και τις δεήσεις της Παναγίας Παρθέ-νου, και δι' αυτών θα λυτρώσει και την Αγία Σοφία και το έθνος «από πάσης ανάγκης και θλι-ψεως», αρκεί εμείς να παραμέ-νουμε κο-ντα του και να επικα-λού-μεθα με πίστη τη βοήθειά και την προστα-σία της Υπεραγίας Θεοτό-κου».

ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΞΑΝΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Με κατάμεστο το Μητροπολιτικό Ναό και τον αύλειο χώρο και με πλειονοψηφία την νέα γενιά ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος ετέλεσε την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου για να φωτίσει η Περιώνυμος Σοφία του Πατρός ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός τον Ερντογάν να αλλάξει τις ανιστόρητες βουλές του. Μάλιστα, ο χιώτης Ιεράρχης που συμβολικά εφόρεσε και μίτρα, έκανε εκτενή και βαθεία επιστημονική ομιλία με θεολογικές φιλολογικές αρχαιολογικές και ιστορικές αναφορές.

Ιδιαίτερη σημασία έδωσε στην αναφορά του ιστορικού τέχνης Γεωργίου Γαλαβάρη ότι η αρχιτεκτονική του Ναού της Αγίας Σοφίας εκφράζει το υπερφυσικό (το Θείον) αλλά ο χώρος αγκαλιάζει το ανθρώπινο. Αυτό σημείωσε ο Χίου Μάρκος είναι απόδοση του Ορθοδόξου Δόγματος της ενανθρωπίσεως της υποστατικής Σοφίας του Θεού και συνεπώς ο χώρος δεν μπορεί να λογισθεί ούτε ως Τζαμί ούτε ως Μουσείο. Είναι Ναός. Εκκλησία. Επίσης ετόνισε ότι την Αγία Σοφία προστατεύουν οι νεκροί της Βασιλεύουσας και θα την ξανανοίξουν τα νιάτα της Ελλάδος.

Επίσης, έγινε δισκοφορία το προϊόν της οποίας θα δωρηθεί στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου Καστελόριζου.

ΜΑΤΑΙΕΣ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ, ΕΧΟΥΜΕ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Την Ακολουθία του Ακάθιστου Ύμνου στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος τέλεσε το βράδυ της Παρασκευής 24 Ιουλίου 2020 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ως κίνηση προσευχής και πνευματικής διαμαρτυρίας για την βεβήλωση του ναού της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη από τον βάρβαρο λαό που δεν σέβεται ούτε ιερότητα ούτε πολιτισμό.

Ο κ. Νεκτάριος, σε έναν κατάμεστο ναό από πιστούς που συμμετείχαν στην ακολουθία συμπάλλοντας το «Τη Υπερμάχω», τόνισε ότι «εμακρύνθημεν από τον αληθινό Θεό» και ταπειωνόμαστε για τις αμαρτίες μας. Όμως μέσα σε τέτοιες δοκιμασίες, που αποτελούν μια δεύτερη άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, όπως και τότε, έτσι και σήμερα η πίστη ριζώσε και θα ριζώσει στην καρδιά του λαού μας. Οι πατέρες μας αγωνίστηκαν όχι για συμφέροντα, αλλά υπέρ της πίστεως, της πατρίδος, της ελευθερίας. Αυτό το ήθος μας το μετέδωσαν και θα μείνει ακέραιο, όσο υπάρχει Εκκλησία χριστιανική πίστη. Η Ρωμηοσύνη δε θα νικηθεί.

Στην εποχή μας, οπότε και θριαμβεύει η τεχνολογία, η επιστήμη χωρίς Θεό, ο

πολιτισμός χωρίς Θεό, γεννήματα του ίδιου δυτικού πνεύματος το οποίο αρνήθηκε να υπερασπιστεί την χριστιανική Κωνσταντινούπολη από την επέλαση του βάρβαρου λαού, παρότι έδωσε υποσχέσεις, μετά την άλωση το 1204. Οι δυτικοί και σήμερα επαναλαμβάνουν την ίδια τακτική. Μας θέλουν υποταγμένους και ενταγμένους στον πολιτισμό, αλλά χωρίς να υπερασπίζονται την ιερότητα έναντι του βαρβαρισμού. Οι βάρβαροι και τότε και σήμερα προκάλεσαν και προκαλούν. Τότε παλέψαμε με τις δικές μας δυνάμεις και την πίστη μας. Μπορεί να νικηθήκαμε, αλλά δεν αφομοιωθήκαμε ούτε υποταχτήκαμε. Το ίδιο και σήμερα. Γνωρίζουμε ότι είμαστε μόνοι μας κατά άνθρωπον, όμως και πάλι η ελπίδα μας είναι στον Θεό, στην Υπέρμαχο Στρατηγό, την Παναγία η οποία στην Κέρκυρα λέγεται Δημοσιάνα, γιατί μπαίνει μπροστά από τον δήμο, τον λαό και βγαίνει στους δρόμους για να ενισχύσει τον κόσμο της, αλλά και τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον προστάτη όχι μόνο της Κέρκυρας αλλά και όλης της Ορθοδοξίας. Η Παναγία και ο Άγιος δεν θα αφήσουν αναπάντητη την προσευχή του λαού.

Η ΠΟΛΗ ΖΕΙ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ - Η ΠΟΛΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ

Σε κλίμα συγκίνησης και με ιδιαίτερη κατάνυξη τελέσθηκε την Παρασκευή 24 Ιουλίου 2020 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ν. Ιωνίας Ιερά Αγρυπνία ως απάντηση στις προκλήσεις της γείτονος χώρας και του προέδρου αυτής με τη βεβήλωση του Πάνσεπτου Ναού της του Θεού Σοφίας και τη μετατροπή της από μουσείο σε μουσουλμανικό τέμενος.

Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε πρόθυμα στο κάλεσμα του Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας κ. Γαβριήλ και προσήλθε ευλαβικά στον περίβολο του Ιερού Ναού, τηρώντας έτσι τις απαιτούμενες αποστάσεις και εφαρμόζοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

«Ιστορική» χαρακτήρισε την 24η Ιουλίου στο κήρυγμά του ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γαβριήλ, ο οποίος αναφέρθηκε στην θλίψη και στον πόνο που επισκιάζει τις καρδιές των Χριστιανών, βλέποντας την Αγία Σοφία, το σύμβολο της Ορθοδοξίας και της Ρωμιοσύνης να γίνεται και πάλι σημείο καπηλείας και πολιτικών σκοπιμοτήτων με προφανή στόχο την έξαρση του φανατισμού και του εθνικισμού.

«Δεν αλώθηκε η Πόλη, διότι η Πόλη ζει στις καρδιές μας. Η Πόλη είμαστε όλοι εμείς», τόνισε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και παρότρυνε τον πιστό λαό να μην χάνει την πίστη και την ελπίδα του διότι «τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστί».

ΕΧΕΙ ΣΚΟΠΟ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ: «οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα»

Την Πέμπτη, 23 Ιουλίου 2020, και στον Καθεδρικό Ι. Ναό του Αποστόλου Παύλου στην Κόρινθο εψάλη ο Ακάθιστος Ὑμνος και στην συνέχεια τελέσθηκε Ι. Αγρυπνία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μητροπόλεως,

Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου και με την συμμετοχή Κληρικών των Αρχιερατικών Περιφερειών Κορίνθου και Λουτρακίου.

Στον λόγο του προς τους ευσεβείς Πιστούς ο Σεβ. Ποιμενάρχης επεσήμανε ότι αυτή η «έκτακτη» Αγρυπνία προκλήθηκε από την απαράδεκτη, βέβηλη και ανίερη πράξη των «γειτόνων» μας Τούρκων να μετατρέψουν τον Ι. Ναό της «ΑγιάςΣοφιάς» σε τζαμί και έχει σκοπό ο Θεός και η Παναγιά μας, που ποτέ δεν άφησαν την Ορθοδοξία και την Χώρα μας αβοήθητες να βάλουν και πάλι το χέρι Τους! Επίσης, οφείλουμε να προσευχηθούμε και για τις πυρκαγιές, που κατακαίουν τον δασικό πλούτο της Κορινθίας μας, αλλά και για την πανδημία του κορωνοϊού, που ταλαιπωρεί ακόμη ολόκληρη την οικουμένη. Τόνισε δε ότι για εμάς τους Χριστιανούς το «αντίδοτο» σε κάθε δυσκολία, λύπη και στενοχώρια είναι η προσευχή. Μπορεί οι άλλοι να έχουν τα μέσα και την δύναμη για να μας εξοντώσουν, αλλά όπως λέει η Αγία Γραφή, «οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα» (Ψαλ. ιθ', στ. 8). Επομένως, πάντοτε ο Θεός θα μας προστατεύει και θα μας βοηθά! Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ολοκλήρωσε προτρέποντας όλους να μετανοήσουν και να προσευχηθούν θερμά, ώστε να προσελκύσουν την χάρη και το έλεος του Θεού και να μας λυτρώσει από όλα τα δεινά!

ΤΟΤΕ, ΓΙΑΤΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ;

Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης, κ. Χρυσοστόμου, σχετικά με την ασεβή μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, αναφέρει, μεταξύ άλλων: «Στο Ναό αυτό, που έγινε το σύμβολο της Πόλης, υπηρετούσαν 1000 περίπου κληρικοί όλων των βαθμών. Εκεί ετελούντο οι στέψεις των αυτοκρατόρων, οι χειροτονίες των Πατριαρχών και οι μεγάλες τελετές της Εκκλησίας επί χίλια περίπου χρόνια. Απέκτησε δε ανά τους αιώνες μέγα κλέος γι' αυτό και οι βυζαντινοί τον Ναόν αυτόν τον αποκαλούσαν «Μεγάλη Εκκλησία». Πολύ χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του σοφού του 14ου αιώνα Μανουήλ Χρυσολωρά: «Οίμαι ούτε γενέσθαι, μήτε μην γενήσεσθαι ποτε όμοιόν τι κατ' ανθρώπους». Πρόκειται για ένα αριστούργημα, ένα αθάνατο μνημείο του παγκοσμίου πολιτισμού». Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος διαπιστώνει και αναρωτιέται: «Η μετατροπή του Ναού της του Θεού Σοφίας σε τζαμί συνιστά, τελικά, καταστρατήγηση του Διεθνούς Δικαίου. Και είναι να απορεί κανείς. Τότε γιατί υπογράφονται οι Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις από τα διάφορα κράτη και μάλιστα πανηγυρικώς;».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ - Μητροπολίτης Μάνης: Στην Αγία Σοφία υπηρετούσαν 1000 κληρικοί:

Τίς ημέρες αυτές βαθύτατη θλίψη κατέχει τίς καρδιές όλων τῶν χριστιανῶν ἀνά τήν οἰκουμένη μέ τό ἀπαράδεκτο καί πασιφανές ἄδικο ἐγχείρημα τῆς μετατροπῆς τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ «τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας» σέ μουσουλμανικό τέμενος (τζαμί) ἀπό τήν πολιτική ἡγεσία τῆς Τουρκίας.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ βυζαντινός αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός Α΄ ἔκτισε στήν Κωνσταντινούπολη τόν περίφημο καί ὑπέροχο αὐτό Ναό «τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας» καί στίς 27 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 537 μ.Χ. τελέστηκαν ἐπίσημα τά ἐγκαίνια, ὅτε καί βλέποντάς τον ὀλοκληρωμένο, τόν Ναό, ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεφώνησε: «Δόξα τῷ Θεῷ τῷ καταξιώσαντί με τοιοῦτον ἔργον ἐπιτελέσαι. Νενίκηκά σε, Σολομών». Ἀρχιτέκτονες – Γεωμέτρες τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ Ναοῦ ἦσαν ὁ Ἀνθέμιος ἀπό τίς Τράλλεις καί ὁ Ἰσίδωρος ἀπό τήν Μίλητο. Μάλιστα χρησιμοποιήθηκαν γιά τίς ἐπενδύσεις τῶν τοίχων καί πολύχρωμα μάρμαρα ἀπό τή Μάνη. Γιά τήν ἀνέγερση τοῦ Ναοῦ ἐργάστηκαν περίπου 600 ἄνθρωποι διαφόρων εἰδικοτήτων, τό δέ μήκος του φθάνει τά 78 μ. καί τό πλάτος του τά 71 μ. Εἰδικότερα, μέγα ἐπίτευγμα εἶναι ὁ παμμεγέθης τροῦλος ὁ στεγάζων τόν τετράγωνον καί κεντρικόν χῶρον τοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος καί κατέστη ἀρχιτεκτονικός τύπος τῆς βυζαντινῆς ναοδομίας. Ἐπειτα οἱ μεγάλες θύρες, τά παράθυρα σέ συνδυασμό φωτός καί ἀρχιτεκτονικῆς, τά βῆλα (παραπετάσματα), τό μιτατώριον δηλ. ἡ εἰδική αἴθουσα γιά τόν αὐτοκράτορα ἀπ’ ὅπου παρακολουθοῦσε τήν Θεία Λειτουργία, ὅλα ἐπιβλητικά. Ὁ ἄμβων στό μέσον τοῦ ναοῦ, πράγματι, ἔκπαγλος. Ἡ Ἀγία Τράπεζα καλλιτέχνημα καί ἡ Ἀγία Τράπεζα κάθε χριστιανικοῦ ναοῦ παραμένει πάντοτε στούς αἰῶνες καί δέν ἐπιτρέπεται ἡ καταστροφή της. Ἐπειτα οἱ πεσσοί, οἱ στύλοι, τά ὑπερώα τόξα, οἱ θόλοι καί προπαντός τά ψηφιδωτά καταπλήσσουν. Ὅπως εἰπώθηκε ἀπό τόν λόγιο ἀξιωματοῦχο τοῦ 6ου αἰῶνα τόν Παῦλο Σιλεντιάριο «σέλας ψηφίδος» κατέλαμπε τόν ναόν, ὡς γιά παράδειγμα «ὁ ἔνθρονος Χριστός» προσκυνούμενος ὑπό τοῦ αὐτοκράτορος.

Στό Ναό αυτό, πού ξγινε τό σύμβολο τῆς Πόλης, ὑπηρετοῦσαν 1000 περίπου κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν. Ἐκεῖ ἐτελοῦντο οἱ στέψεις τῶν αὐτοκρατόρων, οἱ χειροτονίες τῶν Πατριαρχῶν καί οἱ μεγάλες τελετές τῆς Ἐκκλησίας ἐπί χίλια περίπου χρόνια. Ἀπέκτησε δέ ἀνά τούς αἰῶνες μέγα κλέος γι' αὐτό καί οἱ βυζαντινοί τόν Ναόν αὐτόν τόν ἀποκαλοῦσαν «Μεγάλη Ἐκκλησία». Πολύ χαρακτηριστικά εἶναι τά λόγια τοῦ σοφοῦ τοῦ 14ου αἰῶνα Μανουήλ Χρυσολωρᾶ: «Οἶμαι οὔτε γενέσθαι, μήτε μήν γενήσεσθαι ποτε ὁμοίον τι κατ' ἀνθρώπους». Πρόκειται γιά ἓνα ἀριστούργημα, ἓνα ἀθάνατο μνημεῖο τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

Ὡστόσο ὁ χριστιανικός αὐτός ναός πού θεμελιώθηκε τό 532 μ.Χ. καί ἐπερατώθησαν οἱ ἐργασίες τό 537 μ.Χ. πρὶν γεννηθεῖ ὁ Μωάμεθ (571 μ.Χ.) ἰσχύει, ἐν προκειμένῳ ἡ ἀρχή τοῦ δικαίου, κοσμικοῦ τε καί ἐκκλησιαστικοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ 24ου κανόνα τῆς Δ' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451 μ.Χ.) ὅτι, «ἅπαξ ναός ἐσαεὶ ναός», δέν εἶναι μόνον ἓνα καταπληκτικό ἀρχιτεκτόνημα. Ἐκφράζει κάτι βαθύτερο. Κρύπτει μυσταγωγικά μέσα του ὁ Ναός, μεγάλες ἔννοιες θεολογίας καί ἐκκλησιολογίας, χριστιανικῆς πίστεως καί ὑψιστων ἰδανικῶν καί ὁραμάτων. Ἔλεγε ὁ ἱστοριογράφος Προκόπιος ὅτι ὅπως εἶναι κτισμένος ὁ ναός αὐτός «ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός τόν ἔκτισε ὅχι μόνον διὰ τῶν χρημάτων ἀλλά καί μέ τήν διάνοιαν καί τήν ψυχὴν του».

Πολυποίκιλη, λοιπόν, ἡ σημασία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ γιατί παρέχει μιά λαμπρά εἰκόνα τοῦ ὅλου Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Καί δέν πρέπει νά παραγνωρίζουμε τό Βυζάντιο, ὡς Ἑλληνες. Εἶναι δική μας ἱστορία. Ἀληθῶς, τό Βυζάντιο τυγχάνει σπουδαιοτάτη περίοδος τοῦ ἔθνους μας. Αὐτό εἶχε γενναίους αὐτοκράτορες καί φιλόχριστο λαό. Αὐτό εἶχε ἡρωϊκοὺς προμάχους τῆς Ὁρθοδοξίας καί δημιούργησε σπουδαῖο πολιτισμό. Ὡς εἶναι ἀποδεδειγμένο προστάτευσεν τά ἑλληνικά γράμματα καί τήν ἐν γένει παιδεία. Ἔδωκε νομοθεσίες. Ἐνίσχυσε τήν ἱεραποστολή. Καλλιέργησε τίς καλές τέχνες, τήν μουσική, τήν ἀγιογραφία, τήν ἀρχιτεκτονική. Ἀνέδειξε ἁγίους καί ὁσίους καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς συνεκλήθησαν καί οἱ περισσότερες Οἰκουμενικές Σύνοδοι.

Μέχρι δέ τό 1453, ὅτε ἐγένετο ἡ ἄλωσις τῆς Πόλεως λειτουργοῦσε ὡς χριστιανικός ναός. Ἐκτοτε, μέ τήν βάρβαρη κατάκτηση τῶν Ὀθωμανῶν, μετατράπηκε σέ τζαμί καί τό 1934 ἔγινε Μουσεῖο. Τό ἔτος 1985 ἡ UNESCO περιέλαβε τόν Ναό στόν Κατάλογο Μνημείων Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς καί ὑφίσταται γιά τόν χαρακτηρισμό μάλιστα αὐτόν καί νομική δέσμευση μέ τήν Συνθήκη (Διεθνοῦς Δικαίου) γιά τήν προστασία τῆς Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς καί Φυσικῆς Κληρονομιάς.

Γι' αυτό όπως και ο Παρθενών στην Ακρόπολη έτσι και η Άγια Σοφία ανήκει σ' όλακερη τήν ανθρωπότητα. Κατά συνέπειαν δέν επιτρέπεται ή αλλοίωση τής ιστορίας, ή παρούσα μονομερής και αυθαίρετη μετατροπή του Ναού σέ τζαμί (10-7-2020). Απάδει σέ κάθε έννοια του διεθνούς δικαίου και τής ήθικης, ή ανίερη αυτή πράξη του Τουρκικού κράτους τής βεβήλωσης του ναού, πού προκαλεί σύμπασα τήν χριστιανοσύνη και έπιφέρει γενική θλίψη. Η μετατροπή του Ναού τής του Θεού Σοφίας σέ τζαμί συνιστά, τελικά, καταστρατήγηση του Διεθνούς Δικαίου. Και είναι νά άπορεί κανείς. Τότε γιατί υπογράφονται οι Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις από τά διάφορα κράτη και μάλιστα πανηγυρικώς;

Γνωρίζουμε όμως, και πείρα κατέχουμε, ότι ως Έκκλησία, καταφύγιο έχουμε τήν προσευχή. Και βεβαίως καταθέτουμε πάσαν τήν έλπίδα μας στην Παναγία Μητέρα μας, τήν Υπέρμαχο Στρατηγό, τουτες τις δύσκολες πάλιν ώρες για τό Έθνος μας. Στους άλλους, λοιπόν, θόλους τής ψυχής μας, άς ψάλλουμε, όλοι μαζί, τόν ύμνον «Τή Υπερμάχω Στρατηγώ». Άς προσευχηθοΰμε για τό Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, τήν τροφό του Γένους, για τόν Οικουμενικό Πατριάρχη μας κ. Βαρθολομαΐο, για τους Αρχιερείς, ιερείς και διακόνους του Θρόνου και για τους όμογενείς μας στην Πόλη. Άς ίκετεύσουμε για σύνεση και ειρήνη «έν παντί». Πρός τήν Παναγία άς ύψώσουμε τάς χείρας μας και άς είποΰμε: «ΐκετεύομεν, οι δοϋλοι σου και κλίνομεν γόνυ καρδιάς ήμῶν· Κλῖνον τό οϋς σου Άγνή και σῶσον τους θλίψεσι βυθιζομένους ήμᾶς».

ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ: ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΔΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΟΥ ΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΝ...

«Αυτές τις μέρες, με κορύφωμα αυτήν την εβδομάδα, βουίζει στα αφτιά όλου του κόσμου η θλιβερή είδηση ότι η Αγία Σοφία, «η Μεγάλη Εκκλησιά», που στολίζει μέχρι σήμερα, για χίλια πεντακόσια περίπου χρόνια, την ένδοξη πρωτεύουσα του Βυζαντίου, την Πόλη των ονείρων μας, μετατρέπεται σε τούρκικο τζαμί. Τι φοβερό πράγμα!» αναφέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος σε επίκαιρο μήνυμά του. «Ένας παμμέγιστος Ναός, που θεμελιώθηκε το 532 και εγκαινιάστηκε το 537, που ήταν ο καθεδρικός Ναός του επισκόπου της Πόλης και ονομαζόταν Μεγάλη Εκκλησία και για το μέγεθός της (78μ. μήκος και πλάτος 72 μ., ενώ το ύψος έφτανε τα 62 μ.), αλλά και για τον προορισμό και την αποστολή της, μεταβάλλεται στις μέρες μας σ' ένα τούρκικο τέμενος με ανάλογη «διακόσμηση».

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: «Ήθελα να γράψω μα δίσταζα μέχρι τούτη τη στιγμή. Διάβαζα τα γραφόμενα πολλών και επισήμων και δεν ήθελα να γράψω κάτι σαν αυτά. Δηλαδή πονάμε, γιατί μεταβάλλεται σε τζαμί «ένα μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς»; Ένα μνημείο, αρχιτεκτονικό μεγαλούργημα, που άντεξε στον πανδαμάτορα χρόνο; Ένα μνημείο που προστατεύει η UNESCO και με τη μετατροπή του φεύγει από την κηδεμονία της; Όχι, δε με γεμίζουν και δεν παρηγορούν εσώψυχα μόνο αυτού του είδους οι θρήνοι γι' αυτήν την απώλεια. Δεν ήθελα να γράψω, για να μην ιδούν τα δάκρυστά μου και τον πόνο μου οι απέναντί μας και χαρούν για την ανείπωτη θλίψη μας».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

«Αυτές τīs μέρες, μέ κορύφωμα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, βουίζει στὰ ἀφτιά ὅλου τοῦ κόσμου ἡ θλιβερὴ εἶδηση ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία, «ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ», πού στολίζει μέχρι σήμερα, γιὰ χίλια πεντακόσια περίπου χρόνια, τὴν ἐνδοξη πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου, τὴν Πόλη τῶν ὀνείρων μας, μετατρέπεται σέ τούρκικο τζαμί.

Τί φοβερό πράγμα! Ἕνας παμμέγιστος Ναός, πού θεμελιώθηκε τό 532 καί ἐγκαινιάστηκε τό 537, πού ἦταν ὁ καθεδρικός Ναός τοῦ ἐπισκόπου τῆς Πόλης καί ὀνομαζόταν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καί γιὰ τό μέγεθός της (78μ. μήκος καί πλάτος 72 μ., ἐνῶ τό ὕψος ἔφτανε τά 62 μ.), ἀλλά καί γιὰ τόν προορισμό καί τὴν ἀποστολή της, μεταβάλλεται στίς μέρες μας σ' ἓνα τούρκικο τέμενος μέ ἀνάλογη «διακόσμηση».

Ἕνας ἱερός χῶρος, ὅπου ἦταν ὀλοφάνερη ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐγιναν ἀναρίθμητες θεῖες λειτουργίες ἀπό ἁγίους Ἱεράρχες, ἀπό καταξιωμένους καί εὐλαβεῖς Ἱερεῖς καί ἀπό ἱεροπρεπεῖς καί πρόθυμους διακόνους, ὅπου γονάτισαν εὐσεβεῖς ὁμόθρησκοί μας καί ἔκλαψαν μπροστά στὰ εἰκονίσματα καί ἄνοιξαν τὴν καρδιά τους μέ κατανυκτικὴ προσευχή, ὅπου ἀντήχησαν ἀγγελικὲς ψαλμωδίες ἀπό δεκάδες, ἑκατοντάδες καί χιλιάδες χαρισματικούς καί καλλίφωνους ἄρχοντες πρωτοψάλτες, λαμπαδάρους καί δομέστικους, σήμερα ὑποβιβάζεται καί βεβηλώνεται ἀπό ἐκείνους πού οὔτε τόν Θεό φοβοῦνται οὔτε τούς ἀνθρώπους ἐντρέπονται.

Ἕνας ἀσύγκριτος ἱερός Ναός, γιὰ τόν ὁποῖο δούλεψαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ Ἀνθεμίου καί τοῦ Ἰσιδώρου, ἀσύγκριτων ἀρχιτεκτόνων, ἑκατὸ μαῖστορες, ἀπό τούς ὁποίους ὁ καθένας εἶχε ἑκατὸ μισθίους, ὅλοι μαζί οἱ ἐργαζόμενοι ἔφταναν τούς 10.000, οἱ 5000 δούλευαν στό δεξιό μέρος καί οἱ ἄλλοι στό ἀριστερό καί ὅλοι ἔδειχναν πολλή σπουδὴ «εἰς τό ταχέως κτίζεσθαι» κατὰ τόν Γεώργιο Κωδινό, Κουροπαλάτη, ἐνῶ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ ἱστορικός σημειώνει, κάθε ἀπόγευμα ἐπισκεπτόταν τό κτίσμα καί ἐπιθεωροῦσε μέ ἐνδιαφέρον τὴν πρόοδο τοῦ ἔργου ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός, μεταβάλλεται σέ τζαμί, ὄχι γιατί δέν ὑπάρχουν ἄλλα γιὰ τīs θρησκευτικὲς ἀνάγκες τῶν μουσουλμάνων, ἀλλά ἀπό πολιτικὲς σκοπιμότητες, ἀπὸ ἓνα θρησκευτικὸ φανατισμό, ἀπὸ μισαλλοδοξία καί ἐμπάθεια καί φθόνο πρὸς τὴν ἀληθινὴ πίστη τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἕνας ἱερός χῶρος, μέσα στὸν ὁποῖο ἔψαλλε «δεξιὰ ὁ βασιλιάς καί ζερβά ὁ Πατριάρχης» καί οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ρωσίας βίωσαν τὴ θεία λειτουργία τόσο βαθιά καί ἐνθουσιάστηκαν τόσο πολύ, ὥστε γυρνῶντας εἶπαν στοὺς ὁμοεθνεῖς τους «αὐτὴν τὴ θρησκεία θέλουμε πού ἡ ἀλήθειά της ἐξακτινώνεται τὴν ὥρα τῆς

λατρείας της» καί μέ άφορμή αύτήν τή λειτουργία στήν Άγία Σοφία ό Πατριάρχης Φώτιος, άνταποκρινόμενος στήν εύγενική πρόσκληση καί τήν επίμονη παράκληση τών ήγεμόνων τής Ρωσίας, έστειλε τούς Θεσσαλονικεΐς ιεραποστόλους, άδελφούς καί άγίους Μεθόδιο καί Κύριλλο καί έκεΐνοι χόρτασαν τίς πεινασμένες ψυχές τών μυριάδων Ρώσων μέ τήν αλήθεια τοϋ Εϋαγγελίου καί πότισαν τή ζωή τους μέ τά ζείδωρα νάματα τής όρθοδόξου Έκκλησίας μας, αυτός ό τόπος, πού άντεξε 1500 χρόνια περίπου, παραδίδεται στους άγαρηνούς. Σ'αυτούς πού βασάνισαν τό γένος μας 400 χρόνια καί όδήγησαν «ώς πρόβατα επί σφαγήν» μυριάδες ραγιάδες, φλογερούς όρθόδοξους χριστιανούς στό μαρτύριο.

Ήθελα νά γράψω κάτι γιά τήν Άγία Σοφιά, πού μέ συγκλόνιζαν από παιδί τά σχετικά μέ αύτήν ποιήματα καί γλυκά τραγούδια καί δέν έφευγαν από τό μυαλό μου τά θαύματα καί τά τραύματα τοϋ γένους μας πού συνδέονται μέ τήν Έκκλησιά, πού 'χει τά τετρακόσια σήμαντρα καί τίς έξήντα δυό καμπάνες.

Ήθελα νά περιγράψω τόν ψυχικό μου πόνο στό άκουσμα τής αλλαγής. Άλλωστε τόσοι γράφουν, γιατί έγώ νά ύστερήσω πού είμαι καί κληρικός καί ασφαλώς κάτι θά περιμένουν καί από έμένα οί κληρικοί καί οί χριστιανοί τής Μητροπόλεώς μας;

Ήθελα νά γράψω μά δίσταζα μέχρι τούτη τή στιγμή. Διάβαζα τά γραφόμενα πολλών καί επισήμων καί δέν ήθελα νά γράψω κάτι σάν αύτά. Δηλαδή πονάμε, γιατί μεταβάλλεται σέ τζαμί «ένα μνημεΐο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς»; Ένα μνημεΐο, αρχιτεκτονικό μεγαλούργημα, πού άντεξε στόν πανδαμάτορα χρόνο; Ένα μνημεΐο πού προστατεύει ή UNESCO καί μέ τή μετατροπή του φεύγει από τήν κηδεμονία της; Όχι, δέ μέ γεμίζουν καί δέν παρηγοροϋν έσώψυχα μόνο αύτοϋ τοϋ είδους οί θρῆνοι γι'αύτήν τήν άπώλεια.

Δέν ήθελα νά γράψω, γιά νά μήν ίδοϋν τά δάκρυά μου καί τόν πόνο μου οί άπέναντί μας καί χαροϋν γιά τήν άνείπωτη θλίψη μας.

Δέν ήθελα νά γράψω, γιά νά μήν ταυτίσω τό παράπονό μου καί τή διαμαρτυρία μου μέ τούς Εϋρωπαΐους, πού λέγουν καί γράφουν τόσα ώραΐα, αλλά φαινομενικά, γιατί όχι από αύριο αλλά από σήμερα, άφοϋ έκαναν τό «καθήκον» τους, θά ήσυχάσουν καί θά κοιμηθοϋν ήρεμα τό βράδυ.

Όμως έδιωξα όλους τούς διασταγμούς μου καί σήμερα τήν τελευταία ήμέρα πρό τής βεβηλώσεως, πρό τής «έκτελέσεως» τοϋ Ίεροϋ καί άνεπανάληπτου Ναοϋ μας, πού θά μένει στήν καρδιά μας ως θησαυρός άσύλητος καί άμόλυντος, αποφασίζω νά χαράξω τοϋτες τίς άδρές γραμμές μέ χέρι πού τρέμει από συγκίνηση καί μέ καρδιά πού χτυπά στους ήχους τής θερμής ίκεσίας πρός τήν Παναγιά μας, τήν Πλατυτέρα, τής όποίας τό ψηφιδωτό μένει άνέπαφο καί λαχταράμε νά μένει

άνεπαφο καί μετά τήν τραγική καί ανήκουστη μετατροπή.

«Παναγιά μου Παντάνασσα τοῦ Μυστρά, πού εἶσαι καί ἡ Πλατυτέρα τῆς Ἀγίας Σοφίας, πού στέκεσαι πάντα ἡ ἴδια ἀπάνω ἀπό τό ἱερό Βῆμα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς, γιά νά δείχνεις σέ ποιόν ἀνήκει αὐτός ὁ μέγας Ναός τῆς χριστιανοσύνης, Βασίλισσα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων θά παραμείνεις. Σέ ἱκετεύουμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἑλλάδος, καί ἐμεῖς ἀπό τήν ἱστορική μας Σπάρτη, καί σέ παρακαλοῦμε “δάκρυσε Κυρά Δέσποινα”, Ὑπέρμαχε τοῦ Γένους μας Στρατηγέ, μήπως ὁ βάρβαρος ...λογικευτεῖ».